

DECIZIA nr. 246/10.04.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x cu privire la contestatia **formulata de SC X SRL**, CUI ..., cu sediul in Bucuresti,, Sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia sector 3 a Finantelor Publice sub nr. x, il constituie Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 12/2007, comunicata prin posta in data de 01.11.2013, prin care s-au stabilit obligatii de plata la TVA in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia sector 3 a Finantelor Publice sub nr. x, SC X SRL contesta Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 12/2007 invocand urmatoarele:

- a depus decontul de TVA pentru perioada de raportare a lunii decembrie 2007, in termenul stabilit de lege, respectiv in data de 25.01.2008, cu numar de inregistrare x.

Astfel, societatea solicita desfiintarea in intregime a actului administrativ fiscal atacat.

II. Prin Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 12/2007, organul fiscal din cadrul Administratiei sector 3 a Finantelor Publice, a stabilit in sarcina SC X SRL, obligatii de plata la TVA in suma totala de x lei.

III. Fata de constatarile organului fiscal, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care debitele stabilite prin Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 12/2007, au fost revizuite de organul fiscal prin Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 12/2007 nr. x

In fapt, Administratia sector 3 a Finantelor Publice, a emis Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 12/2007, prin care s-au stabilit debite la TVA in suma de x lei.

Societatea a fost transferata de la Administratia sector 1 a Finantelor Publice in 11.08.2010.

Decontul aferent lunii decembrie 2007 a fost înregistrat la organul competent de la acea dată, nefiind prelucrat la registratura Administrației sector 3 a Finanțelor Publice, motiv pentru care a fost emisă decizia de impunere din oficiu pentru această perioadă, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 3392/2011.

Administrația sector 3 a Finanțelor Publice a aplicat prevederile art. 83 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare și ale Ordinului nr. 3392/2011, fiind emisă Decizia de desființare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 12/2007 nr. x, anulând astfel debitele stabilite inițial prin decizia de impunere din oficiu în suma totală de x lei.

Fata de cele mai sus menționate rezultă că organul fiscal a răspuns problemelor ridicate de SC X SRL, anulând sumele stabilite inițial prin emiterea deciziei de desființare a deciziei de impunere din oficiu.

In drept, art.205 alin.(1) și art.206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, precizează:

„Art.205 -(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”*

„Art.206 -(2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”*

De asemenea art.213 din Codul de procedura fiscală, republicată, prevede:

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile partilor, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

În speta, sunt aplicabile și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, care la pct. 11.1. prevăd:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a)...b)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect”.

Ținând seama că obiectul contestației formulată împotriva Deciziei de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 12/2007, prin care s-au stabilit debite la TVA în suma de x lei, a fost soluționată prin emiterea Deciziei de desființare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 12/2007 nr. x, contestația societății urmează să se respingă ca fiind rămasă fără obiect.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 205 alin. (1), art.206 alin. (2), art.207 alin. (1) și art.209 alin. (1), lit. (a), art.213 și art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013

DECIDE

Respinge ca fiind ramasa fara obiect contestatia formulata de **SC X SRL** in ceea ce priveste debitele stabilite la TVA in suma de **x lei** prin Decizia de impunere din oficiu nr. x pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 12/2007, emisa de Administratia sector 3 a Finantelor Publice, intrucat aceasta a fost revizuita prin Decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu pentru perioada de raportare 12/2007 nr. x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.